

Prenumerata miesięczna:
Bez odnośnika... 68 000 mkp.
Z odnośnikiem... 78 000 -
przesyłka poczt. 75 000 -
Za granicą... 130 000 -
Cena 3000 marek
numera polskich
Adres Redakcji:
ul. Jagiellońska L. 10.
Telefon 41. Międzyzmiast. 1572.
Adres Administracji:
ulica św. Anny L. 3.
Telefon 241.

NOWA REFORMA

Ceny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe... 750 mkp.
Nekrologi... 1 500 -
Nadesłane... 2 250 -
Po kronice... 3 000 -
Na pierwszej stronie 3 750 -
Lubne od słowa... 375 -
(najmniej 10 słów)
Układ tabelaryczny 50% drożej.
Zamiejscowe... 50% -
Załączniki wedle umowy.
Nr czeku P. K. O. 140,956.

Ważne dla pań: **NA RATY** Ważne dla pań!
PLASZCZE I KOSTJUMY DAMSKIE
według najnowszych modeli
poleca na raty
L. JABŁOŃSKI, KRAKÓW
ul. Krakowska L. 5, oficyna, I. piętro.

FORTEPIANY, PIANINA
także używane, można najkorzystniej nabyć tylko u firmy:
Zygmunt Raba nast., Kraków, ul. św. Anny 3.

Ruina gospodarstwa europejskiego

Kraków, 8 września.
W tym dniu lipcowym, w którym Niemcy wypowiedzieli wojnę Rosji, dając tym sygnał do wojny ogólno-europejskiej, system gospodarki europejskiej znalazł się i rwał. Rozmiar zaś katastrofy, spowodowanej przez to zniszczenie europejskiego aparatu gospodarczego uprzytomniły sobie społeczeństwa europejskie dopiero wówczas, kiedy sam aparat leżał już w gruzach.

Aparat ten, wybudowany i rozwinięty wiodąca pracą pokoleń wszystkich cywilizowanych narodów europejskich, przedstawiał się jako system urządzeń bardzo skomplikowanych. Działali one precyzyjnie jak w zegarku, ale pod warunkiem, że żaden gwint, cokolwiek drobnego w takich rozmiarach, w jakim był w rzeczywistości stosowany, nie zniszczy za dnia jego składowej części, z których każda była nieodzowna do potrzebnej do należytego funkcjonowania całego aparatu, rozdziałającego zaspasy i zaspakajającego braki i w ten sposób łączącego wszystkie narody europejskie w pierwszy w dziejach, w jedną wielką wspólnotę życiowo-gospodarczą.

1,081.000 kilometrów kolei, 32.000.000 tonn okrętów handlowych, 6.000.000 km. linii telegraficznych, 567 stacji radiotelegraficznych, 541.000 km. podmorskiego kabla telegraficznego, stanowiły sznur nerwowy i narząd krążenia w tym niezwykłym organizmie gospodarczym świata cywilizowanego. Kierowany był ten organizm przez niezliczoną ilość banków, agencji handlowych, faktori i t. p., rozrzuconych po całym świecie i w ten sposób przesuwał on dzień i noc, rok w rok nieprzerwanie ogromne ilości produktów pracy ludzkiej w każdym stadium ich wyrobu od wytwórcy do przetwórcy i do konsumenta.

Wysoko rozwinięty, niezmiernie uwarunkowany system pieniężny i monetarny tudzież kredytowy, służący wyrównywaniu wzajemnych pretensyj, płynących z wymiany towarów, przez dyskont i arbitraż wywołujące różnicę czasu i przestrzeni szybko i bez halasu, tak, że poza najściślejszymi sferami fachowców wykwalifikowanych Europejczyki nie zdawali sobie na wet sprawy z tego, że istnieją sprawy walut i zmieniających różnic ich wartości.

Zmiany w gospodarstwie stanowisku Europy w systemie gospodarczym kuli ziemskiej byłyby z pewnością nastąpiły także i bez wojny. Wprawdzie bowiem Europa na szczęście położenie geograficzne niemal w samym środku półkuli północnej, nie okoliczność ta nie byłaby na dłuższą metę wystarczająca do zneutralizowania tych dążeń ku zrewolucjonowaniu gospodarki Europy nad resztą świata, które się w ostatnich dziesięcioleciach w innych kontynentach wytworzyły i objawiały z coraz większą siłą. Warunkiem bowiem tej hegemonii było trwające utrzymywanie takiego rozkładu władzy krajami przemysłowymi i krajami produkującymi surowce, jaki się wytworzył w ciągu dziewiętnastego wieku. Rozwój jednak powszechny szedł wyraźnie w kierunku zniszczenia tego rozkładu, tak, że w utrzymaniu go na stałe lub przynajmniej na czas jeszcze długi nie można było myśleć. Tylko dzięki tej okoliczności, że Europa przedwojenna była zarazem główną wyspoczką młodych organizmów gospodarczych pozaeuropejskich, przypisać należy, że ów w naturalnych warunkach leżącej

Przeciw hegemonii europejskiej skierowany

rozwoj światowych stosunków gospodarczych odbywał się wzdłuż powoli.
Wojna światowa pozbawiając Europę jej kapitałów, odebrała jej zarazem tę rolę wierzycielki generalnej w stosunku do innych kontynentów. Wytworzyła nawet przeciwnie do tej roli, czyniąc Europę dłużniczką tych kontynentów. Dzięki wojnie, kraje pozaeuropejskie uzyskały warunki niezmiernie szybkiego, prawie nieopóźnianego rozwoju dla swego przemysłu i kapitalu. Europa natomiast uległa zubożeniu i dezorganizacji nie tylko wskutek samej wojny, lecz także wskutek różnych traktatów pokojowych, które dzięki popelnionym w nich różnym błędom polityczno-ekonomicznym, wstrzymały na długi czas powrót Europy pod względem gospodarczej sprawności do stanu przedwojennego.

Przed wojną było w Europie sześć wielkich mocarstw, które obejmowały 76 procent terytorium a 83 procent ludności kontynentu. Dziś istnieje w Europie tylko pięć wielkich mocarstw, z których Niemcy swoją przyszości państwową i mocarstwową bynajmniej nie mogą być pewni. A te istniejące dzisiaj mocarstwa obejmują już tylko 62 procent terytorium i 64 procent ludności.

Przed wojną istniało w Europie tylko jedno średnie państwo większych rozmiarów — mianowicie Hiszpania, obejmująca 5 procent terytorium i 4 procent ludności. Dziś państw tego typu jest w Europie 5, które łącznie zajmują 14 procent terytorium i 19 procent ludności. Dwanaście małych państw przewojskowych z ludnością od 1 do 10 milionów obejmowało 19 procent terytorium i 3 procent ludności. — Dziś ich liczba tych małych państw wzrosła do 16 a obejmują one 24 procent terytorium i 17 procent ludności. Nawet państewko karłowatych, których przed wojną było 8, jakkolwiek jedno z nich zniknęło (Czarogóra), dzisiaj jest 9. Już ta statystyka samego rozbięcia państwowego naszego kontynentu wskazuje na to, co znaczy, jeżeli się dzisiaj powszechnie mówi o „zabalkamizowaniu” Europy.

Polityczne i gospodarcze skutki tego zabalkamizowania wystąpią w pełni na jaw, jeżeli się uwzględni fakt, że ten nowy system państwowego podziału Europy jest jeszcze całkiem niegotowy i bardzo daleki od stanu definitywnego. Przed wojną państwa europejskie dzieliły się na dwie wielkie grupy — trójprzymierza i ententy obok których istniały jeszcze niezależne państwa neutralne. — Dziś ta sytuacja wzajemnie istniejących 35 państw europejskich są bez porównania mniej jasne. — Ułożenie się tych państw w pewne grupy według natury ich wspólnych interesów nie dokonało się jeszcze. W obecnym stadium tej zmiany politycznej każde z państw stara się przedewszystkiem zrobić, jeżeli mu to tylko jest możliwe, nadto zaś prowadzi politykę o ile możności niezależną od innych, stosować różne środki rozdzielu i izolacji jak wysokiela cja protekcyjne lub wręcz prohibicyjne, anarchoiczne taryfy kolejowe, dzikie przepisy paszportowe i t. d. Wielka wojna, formalnie traktatami pokojowymi zakończona, trwa dalej, a forma, w której jest przeprowadzana, mimo swej bezkarności, wywiera wpływ na system gospodarczy, system taksamo zębny, jak wojna zbrojna.

Ze światowej sieci kolejowej wypadła na Europę w roku 1913 346.000 km. czyli 31 procent. Wszystkie te koleje należały do trzech wielkich systemów: zachodnio-europejskiego, środkowo-europejskiego i rosyjskiego. Każdy z tych systemów dążył do usunięcia wpływu granic politycznych na sprawy transportu. — Państwa drogą różnorodnych szeregów układowych, starały się zgodnie uczynić z tej sieci całość jednolitą, służącą celowo i najbardziej ekonomicznie sprawom gospodarstwa i wymiany.

Zamiast tej wysoko rozwiniętej i sprawnie działającej całości, mamy dziś w Europie co najmniej 25 odrębnych systemów kolejowych, z których każdy troszczy się o wszystko inne, tylko nie o to, aby się uzgodnić z sąsiednimi systemami. Powyższe zmiany tyłu naraz granic nowych i starych państw najczęściej w nysł zasad politycznych wyłącznie a nie ekonomicznych, spowodowało zamęt w komunikacji ogół

nej Europy i obniżyła jej sprawność jeszcze

i z tego powodu, że dzięki tym nowym granicom, cały szereg wielkich i odpowiednio rozbudowanych arterij kolejowych, przystosowanych do przepuszczenia dziennej po sto i więcej par pociągów ciężarowych, opustoszał obecnie, natomiast na linie przed wojną boznie, drugorzędne i odpowiednio słabe, zwalił się ruch ogromny, któremu poddać linie te technicznie nie są w możności. Podobnie ma się rzecz z siecią dróg wodnych w Europie, które wskutek nowych granic stałyby bardzo wiele na swej sprawności.

Skutki tej politycznej, gospodarczej i komunikacyjnej dezorganizacji Europy przejawiają się na różnych polach. W sposób jednak najbardziej bijący w oczy występują one w zakresie handlu międzynarodowego. W r. 1913 cały obrót handlowy kuli ziemskiej wynosił 184 mld. w tym Europa figurowała z cyfrą 118 miliardów marek złotych. Pięć najbardziej handlowych państw kuli ziemskiej reprezentowało przed wojną 175 miliardów obrotu handlowego, w roku zaś 1921 tylko 117 miliardów, czyli że obrót handlowy tych pięciu państw zmniejszył się blisko o jedną trzecią. Cały zaś obrót handlowy kuli ziemskiej spadł o 33 procent. W artykułach żywności spidek ten wynosi 20 procent, w surowcach 41 procent, w pół- i gotowych fabrykatach 34 procent. Głodująca w znacznym swej części Europa musiała sprowadzać żywność, płacąc za nią tracącym na wartości pieniądzem papierowym, musiała nadto wypełnić wypóżnione swoje magazyny surowców, a nie mając możności sprzedania fabrykatów w zubożalym świecie, płaciła za nie częścią swej majątkowej substancji. Stąd dalszy ogromny wzrost zadłużenia — i stały majątku gotowego.

Ubytek ludności w najbardziej cywilizowanych państwach Europy ma także ogromnie znaczenie dla stanu obecnego Europy. Oblężone straty w ludziach bezpośrednio na wojnie i przez ubytek rodzin i wzrost śmiertelności dla dziesięciu państw europejskich, uczestniczących w wojnie, na 35 milionów ludzi. Te dziesięć państw miały w roku 1920 łącznie 389 milionów ludności, według zaś przedwojennej skali naturalnego przyrostu, byłyby miały bez wojny 424 milionów ludności.

Z punktu widzenia produkcyjno-technicznego, straty te wydadzą się jeszcze większymi. Potrzeba bowiem zważyć, że państwa europejskie posiadały na wojnę całą swą dojrzałą ludność męską, więc najlepsze i najbardziej wyszkolone swe siły produkcyjne. Częścią zginęły one na wojnie, częścią zaś wróciły z niej już do całkowitej energii i zdolności produkcyjnej pozbawione, już to bardzo pod tym względem osłabione. Zamiast zaś socjalnej i politycznej, panującej w Europie, nie przyczynia się bynajmniej do szybkiej poprawy stosunków w tym względzie. Oblężono, że w czasie od zakończenia wojny do końca ubiegłego roku, państwa europejskie wydały na utrzymanie bezrobotnych 30 do 35 miliardów marek w złocie. Dodajmy do tego stratę efektywną w zarobkach, obliczoną na sumę 80 do 90 miliardów, a z tego jednego tytułu otrzymamy ogromną sumę ponad 100 miliardów. Produkcja przemysłowa świata zmniejszyła się w czasie od zakończenia wojny po koniec roku 1922 o 120 do 150 miliardów. A zaś kosztu wojny światowej, cięższe w 90 proc. na Europie, wypada według obliczeń konsorcjum bankierów nowojorskich 247 miliardów dolarów, czyli 988 miliardów marek w złocie!...

Takie są elementy podży i upadku, w który Europa współczesna pogrążyła się coraz bardziej. Aby zaś obraz był pełny, potrzeba dodać, że wskutek obłądki nacjonalistyczno-militarystycznego, wydatki na utrzymanie armij, które w roku 1913 na całej kuli ziemskiej wynosiły 12 i pół miliarda marek, w roku 1923 wyniosły 23 miliardy marek i to po upadku dwóch największych potęg wojskowych środkowo-europejskich: Niemiec i Austrii!

W takich warunkach upadek społeczeństw europejskich musi być wszechstronny. Nie może brakować żadnej konsekwencji i zubożenia i zanętu, więc przedewszystkiem coraz głębszego upadku moralności zarówno indywidualnej jak publicznej tudzież powszechnego obniżania się kultury umysłowej.

Konflikt włosko-grecki Uchwały Rady Ligi Narodów

Genewa, 7 września (PAT). Wczorajsze przed południowe posiedzenie Rady Ligi narodów odroczone zostało do godz. 6 wieczorem, a po ze względu na konferencję członków Ligi, która odbywała się u prezydenta Ish'ego. Cały przebieg popołudnia upłynął na wyczekiwaniu wyniku konferencji.
Po otwarciu posiedzenia o godz. 6 wieczorem przedstawiciel Hiszpanii Quinones de Leon przedłożył wniosek w sprawie zatławienia sporu włosko-greckiego.

Pierwszą część tego wniosku orzeka, że Rada Ligi narodów przyjmuje do wiadomości postanowienie konferencji ambasadorów z dnia poprzedniego i akceptuje zasadę, że państwa są odpowiedzialne za zamachy polityczne dokonane na ich terytorium, równocześnie wyraża Radą Ligi chęć śledzenia przebiegu sprawy łącznie z konferencją ambasadorów.

Drugi ustęp wniosku delegata hiszpańskiego zawierał propozycje rady w przedmiocie zatławienia sporu włosko-greckiego. W propozycji tej były zawarte następujące warunki: wyrażenie ubolewania przez rząd grecki, oddanie honorów przez armię i flotę grecką, mianowanie komisji śledczej z udziałem przedstawicieli trzech mocarstw zainteresowanych oraz przedstawicieli Ligi, złożenie 5 milionów franków w Bernie szwajcarskiem i ustalenie wysokości odszkodowania przez trybunał haski.

Przedstawiciel Włoch, Salandra, zgodził się na brzmienie pierwszego ustępu, ale nie przyjmuje drugiej części wniosku, gdyż przyjęcie tej części implikowałoby interwencję Ligi narodów, której zdaniem Włoch nie przysługują w tej sprawie kompetencja.

Przedstawiciel Francji, Hanoteaux, oświadcza, że według jego zdania uzgodnienie rozważanych opinij umożliwiłoby zatławienie sporów. Mówca przypomina oświadczenie złożone przez rząd grecki, że nie zanoszą się na wojnę i ostrzeżenie przed zbyt śpieszną uchwałą. Zwraca uwagę na niejasność tekstu wczorajszej rezolucji konferencji ambasadorów.

Lord Robert Cecil wyrażając nadzieję szybkiego zatławienia sporu dodaje, że sprawa kompetencji Rady Ligi narodów poruszona przez Włochy, winna być wyjaśniona na jednym z poważniejszych posiedzeń, chociaż dla rządu angielskiego kompetencja Ligi narodów nie ulega żadnej wątpliwości, gdyż wynika z art. 15 paktu o Lidze.

Hymans wskazuje na ważność zagadnienia kompetencji, jako zasady podstawowej decydującej o przyszłości Ligi. Oświadcza, że nie podziela zapatrywań Salandry, gdyż artykuły 12 i 15 paktu brzmiały jasno i odnoszą się oczywiście do sporów. Artykuły stanowiące gwarancje dla małych narodów, są fundamentem paktu. Interes małych państw i szacunek dla idei kierującej Ligi wymaga ścisłego stosowania zasady stanowiącej nowy porządek

między narodami, w którym członkowie Ligi pokładają swoje nadzieje.

Branting jest zdania, że Rada Ligi powinna znaleźć rozwiązanie zapewniające zarówno odszkodowanie za zbrodnię popełnioną w Janinie jak i ewakuację Korfu.

Guani, delegat Urugwaju, przychylił się do zapatrywania lorda Roberta Cecila, Hymansa i Brantinga.

Po krótkiej dyskusji w sprawie protokołu Rada Ligi uchwaliła przesłać odpowiedź konferencji ambasadorów identyczną z pierwszą częścią wniosku Quinones de Leon do odpowiedzi tej dołączając protokół posiedzenia. Dyskusja nad sprawą kompetencji Ligi w sporze włosko-greckim odcoczono do jednego z następnych posiedzeń.

Genewa, 7 września (PAT). Wczorajsze popołudniowe posiedzenie publiczne Rady Ligi narodów było poprzedzone wymianą poglądów pomiędzy poszczególnymi członkami delegacji. Wedle informacji przedstawiciela Havasa, podczas tych rokowań stwierdzono jednomyślnie delegatów co do następujących punktów:

Konferencja ambasadorów, której szczególną prawą w konflikcie włosko-greckim uznano są przez obie zainteresowane strony, ma niezbędną kwalifikację do tego, aby kontynuować rozpoczętą akcję w kontakcie zresztą z Radą Ligi narodów, z drugiej strony wzięwszy pod uwagę wielką doniosłość całej sprawy i przyszłość stosunków międzynarodowych, kwestij kompetencji Ligi narodów w konflikcie włosko-greckim powinna być przekazana za zgodą, względnie też może to jest możliwe za inicjatywą Włoch trybunałowi międzynarodowemu sprawiedliwości w Hadze.

ZAPRZECZENIE DELEGATA RUMUNJI.
Rzym, 7 września (PAT). Agencja Stefani donosi z Genewy: Delegat Rumunii do Ligi narodów, Titulescu, oświadczył, że wiadomość podana przez „Journal de Genex”, jakoby delegaci malej ententy mieli postanowić, iż będą podtrzymywać kompetencje Ligi narodów w sprawie zatargu włosko-greckiego, są całkowicie niezgodne z prawdą.

DALSZA AKCJA OKUPACYJNA WŁOCH.
Rzym, 7 września (PAT). „Corriere d'Italia” donosi, że włoskie torpedowce Carini i Montanari wysadziły na ląd na wyspie Paxos i Antipaxos kompanię 40 pp., która obsadziła Gainsaka, Merkiera, Fane i Mathraki bez żadnych zajęć.

„Tribuna” donosi, że będzie obsadzona także wyspa Tignoso.

SLEDZTWO W SPRAWIE MORDERSTWA W JANINIE.
Rzym, 7 września (PAT). „Popolo d'Italia” donosi z Triestu, że rząd grecki wpadł na ślad morderców z Janiny. Dwóch z nich już ujęto, za resztą odbywa się posęgi.

Rada ministrów o naprawie skarbu

Warszawa, 7 września (AW). Rada ministrów obradowała wczoraj popołudniu w pałacu namiestnikowskim, następnie zaś w Belwederze pod przewodnictwem prezydenta Rzeczypospolitej, nad sprawami budżetowymi i związanymi z naprawą skarbu.

PREZYDJIUM ZW. L. N. U. PREMERA.

Warszawa, 7 września (Tel. wł.). Premier Witos przyjął dzisiaj prezydium Związku Ludowo-Narodowego w osobach posłów pp.: Kozickiego, Szekli i Zamorskiego. Posłowie zakomunikowali premierowi uchwały klubu Związku Ludowo-Narodowego, zapadłe na zebraniu wczorajszym. Na tem też wywiązała się obszerna dyskusja o bieżących sprawach politycznych.

REZYGNACJA POSŁA WACHOWIAKA.

Warszawa, 7 września (AW). Prezes klubu N. P. R. Wachowiak nadesłał do prezydium klubu pismo, w którym zgłasza rezygnację z

zajmowanego dotąd stanowiska, a jednocześnie zapowiadając złożenie mandatu poselskiego. Jako powód p. Wachowiak wymieniła zaobserwowanie sprawami prywatnymi.

SPRAWA PRZYMUU UMUNDUROWANIA URZĘDNIKÓW.

Warszawa, 7 września (PAT). „Kurier Polski” donosi: Między prezydium Rady ministrów, ministerstwem spraw wewnętrznych i ministerstwem skarbu oraz wojewodami toczą się rokowania co do ewentualnego wprowadzenia przymusu umundurowania urzędników administracji politycznej. Stery miarodajne są zdania, że stosunki, panujące zwłaszcza w sąsiednich województwach wymagają bezwzględnie wprowadzenia umundurowania.

SKAZANIE HAKATYSTY ŁÓDZKIEGO.

Warszawa, 7 września (AW). Znany hakatysta redaktor łódzki Behrenz stanął przed sądem, jako oskarżony o obrazę byłego wiceministra Wachowiaka. Sąd skazał go na 4 miesiące więzienia i zażądał 100 milionów kaucji

Książki i ludzie

(Ferd. Goettel: Kar-chat. Powieść. Warszawa. Nakład Gebelnera i Wolfa. — Helena Romer Książka o nich. Wilno. Nakład L. Chomińskiego. — Dygasinski: „Lubędzia woda”. Książki „Ignis”. — Paweł Staśko: „Legenda fał”).

Na niwie powieściowej zjawia się wśród gro na mało powołanych talent szczerzy, żywiwoły o podkładzie nieco egzotycznym, mający do rozporządzenia formę skoncetrowaną w artystyczny kształt ujętą i uczucie woli, opartej na wrażeń bezpośredniej obserwacji. Ferdynand Goettel, wkracza pierwszym swoim utworem p. t. „Kar-chat” w szeregi poważnych pisarzy, którzy niosą woi plonu świeżego, zabranego z przeżył lat ostatnich, niosących piękną chwilę. „Kar-chat” to nazwa lokalna w Turkiestanie, oznaczająca „list od śniegu”, rodzaj więc jakiejś ludności miejscowa mobilizowała się do wspólnego zbrojnego wystąpienia. Bohater opowiadania, zbieg bezimienny, w uroczysce dostaje się do bolszewickiej komuny w Turkiestanie i żyje wśród tubylców, zdobywszy pozyskać ich zaufanie, jako osobistość górująca rozumem i doświadczeniem. W końcu spotyka tam swego śmiertelnego wroga, który

piastuje w gminie ważny urząd z ramienia bolszewików i gotuje się do zemsty. Na tle tego pojedynku dwóch elementów wrogich, uosabiających dwa ścierające się w Rosji dziesiętnie elementy, rozstrza autor obrazy przyrody, sceny i epizody z życia Azjatów Turkiestanskich, malowane z brawurą i soczystością piędza Siroszewskiego, z którego twórczością pióro Goetela wiele wykazuje pokrewieństwa ideowego i artystycznego w formie i treści. Utwór rzucony jakby jednym technieniem na papier, czyta się gorączkowo jak najbardziej zajmujące fragmenty romansu, gdzie idylliczne uczuciowe reprezentuje cichy sentyment zbliżenia Polaka do młodej Turkiestanki, popielinającej w sposób iście egzotyczny samobójstwo z chłiwą, gły jej marzenie i sen o miłości z cudzoziemcem rozplynęły się we mgłę. Niektóre opisy jak u. p. dzikiej pogoni tubylców za poszukiwanym zdrajcą, rozlewa powódź górskiej wiozty delegata mahometanckiego w osadzie, wreszcie opis ustrój gminy bolszewickiej i jej wybitniejszych działaczy, podane z werwą i soczystością piędza, zapewniającą autorowi poważne miejsce w szeregu nowożytnych przedstawicieli najmlodszej belletrystyki.

Helena Romer, autorka „Książki o nich”, znana z kilku powieści, z których jedna drukowana była przed kilku laty w odcinku „No

wej Reformy”, porusza w najnowszym swym utworze problem psychologii kobiecej. W szeregu obrazów nie wdzających się zresztą w całość powiązaną ciągłością wątku powieściowego, uodrza nas misterna kawiara, na której inwencja autorki wysywa misterna epizody, oświetlające psychikę kobiecą, obserwowaną z punktu uczuciowego. Pewnym filozoficznym podkładem myśli, tworzącej podstawę zaciętych i artystycznych wywodów autorki, nadaje książce specjalny typ i wyróżnia rzecz tę wśród najnowszej produkcji belletrystycznej ze wszech miar korzystnie zapowiadającą zwrot ku poważnym myślom, skierowanym w dziedzinie refleksyj.

W szeregu książek „Ignis”, wyróżniających się w dziale literatury retrospektywnej staranym doborom wznawianego materiału, pojawił się już drugi z rzędu tomik nowel jednego z najoryginalniejszych i najwybitniejszych powieściopisarzy naszych, nieodżałowanego twórcy mistrzowskich obrazów z życia zwierząt, Adolfa Dygasńskiego, p. t. „Lubędzia woda”. W tomiku tym znajduje się dwie starannie wybrane ze spuścizny zmarłego pisarza, niezafundowane zapomnianym obrazki, ilustrujące talent świetnego twórcy „Godów życia”, z jego najlepszej strony. W pierwszej noweli, która daje tytuł całemu zbiorowi, mamy idylliczny pałec z życia wiejskiego, malowany mistrzow-

skimi pociągnięciami pejzażysty, przedstawiający ponury epizod z życia samotnego wiejskiego młynarza, strzegącego „Lubędziej wody” i padającego ofiarą swej chytryści i zachłanności — Drugi obrazek przenosi czytelnika w świat życia zwierzęcego i maluje doię i nie doję. Wesole i smutne koleje życia kumpla wiejskiego, przeprowadzone od pierwszego chwila jego życia aż do tragicznego końca. — Żaden z polskich pisarzy nie dorównał Dygasinskiemu w sile plastyki, w technice obrazowania przyrody i psychologii osobników psiego rodu, obserwowanego okiem znawcy, przyja ciela i psychologa, umiejącego z pierwszorzędnym artystycznym splatać przeżycia zwierząt w zaskakujące z pospolitemi zdarzeniami człowieka. To też i dziś, wśród rażącej jednoznaczności treści i nastroju produkcji belletrystycznej młodego pokolenia, prawdziwym klejnotem myśli, odczuwania są obrazki Dygasńskiego, nie tracąc w perspektywie dwudziestolecia, jakie nas daleki od śmieci autora, nie ze swego wdzięku i swych trwałych literackich wartości. Powracajcie do tych książek zarówno pamięć starszych, jak i tego młodego pokolenia, które w nich znajduje pokarm nowy, treść świeżą, zawsze żywotną i wdzięk pełną.

Plodny autor długiego cyklu chętnie czyta-

nych dla swej interesującej fabuły utworów powieściowych. Paweł Staśko jest jednym z pierwszych, który wzięk powieści rzuca na tło wojennych zdarzeń z okresu ostatniej wojny bolszewickiej w Polsce. Nadaje to specjalny wdzięk i specjalne znaczenie jego powieści „Legenda fał” (Kraków, Księgarnia Skulskiej), będącej dalszym rozwinięciem ogłoszonego poprzednio obrazu powieściowego p. t. „Kwintagony sady”. W utworze tym rozwija autor dalsze dzieje bohatera „Kwintagony sady” — malarza Pawła Świdry, który w drugim życiu swego okresie, po doznanych nieszczęściach rzuca się gotowczkowo w wir pracy społecznej, jako ochotnik bierze udział w walce ożród, będącej świadkiem i uczestnikiem „cudu nad Wisłą”, a to przeświadczenie o godnie spędzonej misji życia, jest mu nagrodą za ciężką doświadczenia losu, który odjąwszy mu od ust czare szczęścia osobistego, ludził go mirażem powrotnego falu miłości, zakończonej tragicznym zgrzytem. „Legenda fał” znamionuje zmęczenie talentu autora „Sabatu życia”, który z dziedziny życia społecznego, z coraz większą siłą usiłuje wydobycie pierwiastek ideowy. Wprowadzono do tej powieści postać starożytnego Matysa, pszczelarza, jest typem powieściowym świetnie wycienionym.

Projekt utworzenia republiki żydowskiej

Gdańsk, 7 września (AW). „Dziennik Gdański” donosi z Kowna: Centralny komitet partii komunistycznej w Moskwie rozważa plan utworzenia republiki żydowskiej na Białej Rusi. Obwód Homla i Witebska, jak również Mińska, liczący 600.000 żydów przy 300.000 innych narodowości, nadaje się najlepiej według zdania komitetu, do przeprowadzenia tego planu. Gdyby doszło do utworzenia republiki żydowskiej, żydzi mieliby reprezentację związku republik sowieckich. — Armia, skarby, poczta i telegraf pozostałyby w rękach władz entralnych, reszta zaś kompetencji przesyłana na republikę żydowską. Stalin i Rosenfeld-Kamieniew odnoszą się zyczliwie do tego planu żydowskiego.

ROZSADNY GŁOS SZWEDZKIEGO PUBLICYSTY.

Warszawa, 7 września (Tel. wł.) Szwedzkie pismo „Stokholmer Tidning” zamieściło artykuł p. t. „Zagadnienie żydowskie w Polsce”. Autor artykułu p. Bendigson dowodzi, że ciśnienie nastrojów antysemickich w Polsce jest zupełnie naturalne i zrozumiałe, gdyż w Polsce na 17 mieszkańców przypada 1 żyd. W konkluzji autor artykułu dochodzi do wniosku, że jedynym rozwiązaniem tej palącej kwestii jest masowa emigracja żydów z Polski.

PROTEST RZĄDU POLSKIEGO.

Warszawa, 7 września (Tel. wł.) Polski chargé d'affaires w Charkowie dr Szarota wyznosił do Ukraińskiego Komitetu spraw zagranicznych notę z protestem przeciwko sztyżanom, stosowanym do polskich więźniów politycznych, przeznaczonych do wymiany personalnej za komunistów, odsiadujących kryminalną w Polsce. Nota podkreśla, że władze więziennicze Ukrainy sowieckiej nie spełniają obietnic co do poprawy losu polskich więźniów, lecz jakby naumyślnie stosują sztyżan i dostrzeżenie od tych więźniów, którzy w najbliższej przyszłości mają wyjść do Polski. — Więźniowie ci pozbawieni są kardynalnego prawa codziennych przechadzek i trzymani są w ścisłej izolacji.

ZABIEGI PETRUSZEWICZA.

Warszawa, 7 września (Tel. wł.) Petruszewicz w tych dniach udaje się do Genewy, aby na terenie Ligi narodów przednieokreślone dotąd bliżej starania w sprawie ludności ukraińskiej w Małopolsce wschodniej. W Genewie bawi już przyjaciel Petruszewicza p. Colby, b. amerykański sekretarz stanu za prezydentury Wilsona. P. Colby w marcu br. w okresie obrad konferencji ambasadorów w sprawie uznania granic Polski udał się do Paryża, aby poprzeć Petruszewicza; p. Colby spóźnił się jednak i przybył do stolicy Francji już po zapadnięciu decyzji. Obecnie p. Colby chce powrócić do siebie do opóźnienia, co jednak niewątpliwie będzie bez sukcesu.

USTAWA O DOWODACH OSOBYSTYCH.

Warszawa, 7 września (PAT). „Kurier Polski” donosi: Ministerstwo spraw wewnętrznych wniosło do rady ministrów projekt ustawy o dowodach osobistych, który po rozpatrzeniu przez radę ministrów zostanie przedłożony Sejmowi w najbliższym czasie. Celem powyższej ustawy jest w pierwszej linii nie stwierdzenie tożsamości osoby, lecz jej przynależności państwowej. Obowiązek posiadania dowodu osobistego zaczyna się od 17 roku życia.

Szczegóły katastrofy w Japonii

Londyn, 7 września (PAT). Z Pekinu donoszą, że według nadeszłych tam wiadomości liczba ofiar trzęsienia ziemi w Japonii będzie zapewne mniejszą, niż dotąd obliczano. Tak np. japońskie ministerstwo spraw wewnętrznych podaje liczbę zabitych w Tokio na 100 tysięcy ludzi, w Yokohamie na 110 tysięcy ludzi. Według tych samych wiadomości wodociągi w Yokohamie już naprawiono, jak niemiecki puszczono w ruch elektrownie miejską. Co do samego przebiegu trzęsienia ziemi podają, że pierwszego dnia naliczono dwadzieścikilkanaście wstrząśnień. Drugiego dnia przed południem przeszło 60. W Tokio ocalały dzielnice: Sziba, Ajabadi, Azabu, Akasaka, Yotsuya, Uszigone, Koszizawa, Honne, część pałacu cesarskiego oraz port Sztajta. Reszta dzielnic uległa całkowitemu zniszczeniu.

HELENA VINCENT-FILOCHOWSKA. MISTER JACK

(Ciąg dalszy).

— O mister Jack — jaknęła ze łzami w oczach — jakże to smutne... No tak — potrzęsała popielatą głową — naturalnie, że ona nie może o niczym wiedzieć. Mówią, że pan jest lordem, czyż nie tak?... — Nie, Lili! — usmiechnął się mimowoli do jej przeczudnych, pełnych łez oczu — wcale nie jestem lordem, ale to nie zmienia postaci rzeczy. Ona nie może wiedzieć... — Ze pan pracuje w powietrzu — dokończyła z dojrzałą, bolesną powagą w zmarszczonych brewkach. — A czy pan — spojrzła na niego z lekkiem — nie gniewa się, że ja mówię o jego matce? — Ach, Lili! Jakże można? Dlaczego miałbym się gniewać? — zawołał z wyrzutem. Spuściła głowę na pierś. — Bo ja jestem przecież — cyrkówka... — Czy mam cię wybić, Lili, malenka, nie-mądra siostrzyczko? — zaśmiał się, lecz oczy jego pozostały smutne. — Ty nie jesteś przecież żadną cyrkówką... Jesteś śliczną bajką, jesteś srebrnym elfem, który zamiast na pachnących wrzosach leśnej polany, tańczy o wieczór w blasku księżycy na linie po nad przepaścią... Czy ty wiesz, Lili, że ja nigdy dotąd nie spotkałem czegoś równie czarującego

Plaga żebractwa w Krakowie

Nie tylko przejeźdźni, ale także stali mieszkańcy naszego miasta, stwierdzają w ostatnich czasach masowy przyrost żebraków. Niema rogu ulicy, placu lub restauracji, pod którą nie byłoby stanowisk żebrzących kalek, jaskrawo wyświecanych okazujących, starców, lub nagich z zimna drżących dzieci, do których co chwila za waga domu wrotna matka lub opiekunka przybiega i zabiera zainkasowane jałmużny. Kraków z swym średnio-wiecznym charakterem i sennym nastrojem życia ulicznego sprzyjał gromadzeniu się żebraków od lat najdawniejszych. W połowie ubiegłego wieku pod względem liczby żebrzących na ulicach jedynie Neapolowi ustępował. Stan ten pogorszył się obecnie wskutek ciężkich warunków egzystencji i przegrupowania, jakie w dzwudzinie zamożności wśród społeczeństwa powojennego nastąpiło. Nie małą przyczyną tego stanu rzeczy jest skrajny egoizm jednostek, będący niewątpliwym wynikiem upadku kultury i moralności. Szczytnym pragnieniem dzisiejszych rodzin nie jest możliwość dostarczenia koniecznej pomocy i opieki zubożającym dalszym krewnym, lub ongiś zaprzyjaźnionym osobom, lecz przeciwieństwo — wszystkie obowiązki, uwolnienie się bardzo często od konieczności utrzymywania i wychowania własnych dzieci.

Jeżeli rozpatrzyć pochodzenie osób żebrzących na ulicach naszego miasta, przekonamy się, że 80 proc. przywędrowało do Krakowa dla uprawiania żebrzącego procederu z bliższych i dalszych stron, prawie zaś wyjątkiem z gmin wiejskich. Wieś, która dzięki swoistym warunkom jest w możności dostarczenia przy dobrej woli pracy i utrzymania nawet bardzo na zdrowiu upośledzonym jednostkom oraz starcom, „oczyszcza się”, wysytając ich do wiejskich miast. Wśród żebraków tak jak zawsze i wszędzie, tak obecnie w Krakowie dają się stwierdzić najrozmaitsi specjaliści. Ociemniała kobieta z niemowlęciem u piersi dlatego dłuższy czas żebrała w Krakowie, aby w przyszłym sezonie tempie spłacić siostrę współdziedziczkę dziesięciomorgowego gospodarstwa zawiądaną w opiekę przez męża. Niektórzy żebracy żywią czapkę wojskową, mimo, że przy wojsku nigdy nie służyli i, stwarzając pozor, że są inwalidami wojennymi, zbierają większe kwoty.

Nawiedzają też miasto nasze żebracy wędrowni, dla których proceder żebractwa nie jest koniecznością życiową ale intratnym zawodem zarobkowym. Zdarzają się wśród nich ludzie jeszcze młodzi i zdrowi i do niejednej uczelej pracy zarobkowej zdolni. Przyzwyczajeni ubrani z kufierkiem, zawierającym potrzebna dla zawodu żebraczego kostiumy, przekradają się do miasta, wysiadając najczęściej na stacjach w okolicy. Stąd po dokonaniu odpowiedniej charakterystyki i przebrania przybývają pieszo do miasta na krótsze lub dłuższe występy, korzystając z dobroczynności Krakowian. A dobroczynność ta u nas jest wielka i publiczne udzielenie wsparcia żebrzącym zwłaszcza na miejscach, gdzie ofiarujący może być obserwowany, należy obecnie, do niezwykle pielegnowanych zwyczajów manifestowania uczuć serce litościwych. To też przeciętnie w Krakowie żebrak o korzystnych, z punktu widzenia zawodu warunkach zewnętrznych i mając dobre miejsce np. pod pierwszorzędną jądiodajnią zbiera dziennie powyżej pięciuset tysięcy marek.

Tolerowanie żebractwa jest tolerowaniem demoralizacji. Z drugiej strony, bybioty aktem nie-ludzkiego i niekulturalnym osoby nie mającej środków do życia skazać na zagładę. Zająć się nim powinni w wykonaniu obowiązujących ustaw gminy przynależności. Radykalne lekarstwo jest w rękach organów policyjnych, które wyjść powinny z bierności dotychczas roli. Policja powinna jednostki żebrzące przystrzyżywać, a stwierdziwszy ich przynależność, odsyłać do właściwych gmin, zadaniem zaś kompetentnych władz jest dopilnowanie, aby gminy przynależności obowiązek opieki nad ubogimi wykonywały. Gminom winny jednak przyjść z wydatną pomocą szersze sfery społeczne inicjując nowożytnie pojęta akcję opiekuńczą i przeznaczając na nią te kwoty, które obecnie po największej części mietrafnie jako jałmużnę żebrakom ofiarują.

Od Administracji

Celem uregulowania nakładu, prosimy o zmianie najwcześniejsze odnowienie prenumeraty Warunki prenumeraty zamieszczono w dodatku dzisiejszym.

Buchalter

W oddziale buchalterji, (Szóstę drzwi z korytarza, numer sto czterdzieści) Przy wielkiej, wzdętej księdze o rubrykach z czerwieni, Zastygły, wtopiony w cytry, biegnące kolumną, Ruchomą i szumną, I pisze zera, zera, nieskończone zera, Równo, okrągłe, z wprawą buchaltera.

W zerach tych zamknął życie swe i tą tęsknotę, Kiedyś w młodości miał porwy śmiałe i szaleńcze, Kiedyś grały mu w duszy wieloskrzydłe tęcze, Smuły się marzenia, Wypromieniowania, Rozszczęśliwienia, Śnił się sen życia; Dopóki nie przyszyły zera, Okrągłe, równe, które z wprawą buchaltera Kweśli już lat trzydzięści.

Twarz nagle mu się stała potężną i dumną; Zadygotał; Zapłonał. Spojrzył w okno, gdzie drgające Lśniło słońce, Tosama z przed lat trzydziestu. Zerwał się, rzucił pióro i krzyknął suchotniczą przesią: „Jestem królem Egiptu! Co chce, to uczynię! Złotem! Me aut! Czemuż się tak gapicie na mnie, wy, murzyny! Milczcie, bo miecz moim (chwycił liniję) Trupy z was uczynię!”

Przybiegłi woźni. Sznurami, Ręcznikami Skrepowali warjata. — Rzucił się w więzack, Gzelił, Gryzł sznur.

A kiedy osłabił i zmęczony opadł między stopy, I leżał skamieniały z przywartymi oczyma, Stał się wewnątrz wesoty, Zapromieniał z rozkoszy. Widział morze purpury; Słońca, gwiazdy i tęcze; Księżyce obreże; Spełnione marzenia

Wypromieniowania, Rozszczęśliwienia; Ziszczony sen życia!

Wacław Grabiński

KRONIKA

Kraków, 8 września. NASTĘPNY NUMER „N. REFORMY” z powodu przypadającego w sobotę święta wyjdzie dopiero we wtorek rano o zwykłej porze.

WALKA Z DROŻYZNĄ I LICHWĄ. We wtorek rano wyjechała do Warszawy delegacja komitetu społecznego dla walki z drożyzną i lichwą oraz przeydium miasta, w sprawie przedstawienia odpowiednich czynników postulatów komitetu co do aprobowania miasta w żywność. W skład delegacji wchodzi między innymi poseł dr Bobrowski, radca miejski Jasiński, prof. Krajewski, oraz kilku reprezentantów kooperatywy i konsumentów krakowskich. Postulaty komitetu idą w kierunku wyjednania u rządu znaczących kredytów aprobowacyjnych, któreby dozwolily między innymi uruchomić wielką piekarnię dzierżawioną od wojska przez miasto w Podgórzu, dalej stałego zaopatrywania miasta w dostateczną ilość cukru kontynentowego oraz wydatnego obniżenia cen węgla. Wyjtki konferencji warszawskich przedstawia delegacja pełnomocnikowi, bezpośrednio po powrocie z Warszawy.

O MAKĘ DLA KRAKOWA. Wczoraj wieczór odbywały się w magistracie krakowskim obrady delegatów ziemiaństwa z powiatu miechowskiego. Na konferencji rozpatrywano pismo przeydium miasta w sprawie zaopatrywania Krakowa w mąkę, względnie zboże. Przeydium miasta prosiło o dostarczenie na potrzeby ludności kilkuset wagonów maki, której zapas wystarczyłby na cały rok. Delegaci ziemiaństwa miechowskiego odnieśli się przychylnie do próśb przeydium m. Krakowa i przyrzekli rozpocząć akcję w powiecie miechowskim, celem zorganizowania wielkich dostaw maki dla Krakowa.

O DOSTAWY BYDŁA DLA MIASTA. W przyszłym tygodniu odbędzie się w magistracie konferencja z handlarzami bydła. W konferencji wezmą udział przedstawiciele województwa, miasta i komitetu do walki z drożyzną. Celem obrad będzie uregulowanie spędu bydła i nierogacizny na targowicy miejskiej, oraz zapewnienie stałych transportów bydła dla miasta.

SZCZEPNIENIE OSPY. Magistrat krakowski rozplakatował po mieście obwieszczenia o obowiąz-

ku szczepieniu przeciw ospie tych osób, które od lat 7 nie poddały się ponownemu szczepieniu. Szczepienie odbywać się będzie każdego dnia z wyjątkiem świąt i niedziel w miejskim urzędzie zdrowia do dnia 30 bm. w godzinach od 11 do 12 w pchudnie.

Z TARGU. Wczorajszy targ obfitował w wielką ilość artykułów spożywczych. Za 1 litr mleka zbieranego placono 6-6500 mk., niezbieżnego 7-8000, kwaśnego 5-6000, śmietany słodkiej 10-12.000, kwaśnej 16-20.000, za 1 kg. sera 20-22.000, masła 100-120.000, jaja za sztukę 2200-2400, za kopę 130-140.000. Drób: kura za sztukę 100-170.000, para kurecząt 70-130.000, kaczka 80-150.000, gęś 210-260.000 mk. Jarzyny: ziemniaki za 1 kg. 3-3500, cebula 2700-2800, kapusta główka 1500-4000, ogórki sztuka 1500-3000, kopa 75-120.900. Owoco znacznie spadły w cenie. I tak za 1 kg. jabłek 12-20.000, śliwki węgierki 10-20.000. Ryby: za 1 kg. karpia 120.000, na części 125.000, szupak 100.000, ryby wiślane 80-90.000 mk.

ZWOLNIENIE SMCALU I SŁONINY OD KONFISKATY. Jak się dowiadujemy, władze sądowe zwolnily wczoraj z pod konfiskaty zakwestjonowane w firmie „Schenker” zapasy smalcu amerykańskiego i słoniny. Zapasy te zakwestjonowały organa magistrackie i policyjne, poszukując przed kilku dniami za tajemniczymi magazynami żywności. Ciekawi jesteśmy motywów, dla jakich sąd usunął konfiskatę słoniny i smalcu.

ZAJADŁY ROWERZYSTA. Wczoraj niejaki Salmom Halpern skradł pozostawiony przez p. Górnickiego przed sklepem w ul. Szewskiej, rower i wsiadłszy na niego, odjechał. Zobaczywszy to Górnicki zaczął krzyczeć i puścił się za złodziejem w pogon wraz z przechodniami. Dopiero w ul. Szczepańskiej przytrzymał Halperna a po odebraniu od niego roweru oddano opryszkę w ręce policyi.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. Wczoraj po południu zawezwano pogotowie ratunkowe na stację kolejową Podgórze-Bonarka, gdzie wyrobnik kolejowy 65-letni Jacenty Grzybek dostał się między dzierżaki dwóch wagonów. Na szczęście, poza potłuczeniami na całym ciele, Grzybek nie doznał cięższych ran. Przewieziono go po opatrzeniu do szpitala chirurgicznego.

ZATRUCIE WÓDKĄ. Wczoraj wzwano pogotowie ratunkowe do Władysława Sewilo, który po wyjściu z restauracji Chmielowskiego przy ul. Karmielickiej w stanie podpiymy, zasłabł nagle. Sewilo lekarz pogotowia przywiózł w stanie bardzo groźnym do szpitala św. Łazarza.

ZBIEGŁA UMYSILOWO CHORA. Do policyi donosił p. Jan Karolewicz, że z pociągu zdążącego do Bochni do Krakowa zbiegła umysłowo chora Katarzyna Słodziejka, lat 56. Wieziono ją do szpitala w Krakowie.

KRADZIEŻ. Wczoraj w cukierni Noworolskiej w Sukienicach skradziono Józefowi Krakawrowi raglan koloru szarego wartości 6 milionów marek.

KOMUNIKATY I ZAWIADOMIENIA. ODCZYT STANISŁAWA PRZYBYSZEWSKIEGO. Stanisław Przybyszewski wygłosi w wielkiej sali Starego Teatru we środę, dnia 12 bm. o godz. 8 wieczór wykład pt. „Szatan, czarownice i czar”.

EGZAMIN DOJRZAŁOŚCI W III GIMN. IM. KR. J. SOBIESKIEGO rozpocznie się piśemny d. 17 bm., wcz. dnia 24 bm.

ZWIĄZEK INWALIDÓW WGJENNYCH udzielił dziucom członków najbiedniejszych księzek szkolnych w ograniczonej ilości. Zapotrzebowania powiadeczone przez władze szkolne składać należy do wtorku 11. września w Związku.

Z kraju i ze świata

WYCIECZKA DZIENNIKARZY NA ŚLĄSK. Syndykat dziennikarzy warszawskich wspólnie z polskim Związkiem prasy prowincjonalnej organizuje wycieczkę dziennikarzy zawodowych na Śląsk. Wyjazd z Warszawy do Katowic nastąpi 23 września br. wicezorem. Program wycieczki jest następujący: I część w wiadowedza konferencje z województwem, z związku prasy, ze związkiem powstańców, ze związkiem ochrony kresów. II część wycieczkowa zwiedzenie fabryk (Chorzów, Królewska Huta i Fryderyka, Laury Huta i Ligusza, Kępałnia (Knurow), rolnictwa (Wileza, Dolna, Staszowiec, Belk, Plesz, Pszczyzna), Ligioty Izbczyńskiej (tak zw. Częstochowa śląska), III przyjęcia w Katowicach i praca i przemysł), uczęszczanie wiejska Wileza Dolna (rolnictwo), w Rybniku, związek ochrony kresów, instytucji społeczne.

Organizacja wycieczki z ramienia Syndykatu dziennikarzy warszawskich zajmuje się p. Jan Czempiński („Kurier Warszawski” lub mieszkanie Świętokrzyska 15 m. 22, tel. 182-00), z ramienia polskiego Związku prasy prowincjonalnej wice-

prezes p. Józef Stępiński (biuro Związku Krakowskie Przedmieście 60, tel. 94-51 lub mieszkanie Nowy Świat 7, tel. 177-66). Na terenie Śląska organizacją wycieczki zajmuje się p. Tadeusz Gawlikowski.

Przedstawiciele społeczeństwa śląskiego oczekują na przyjazd tej wycieczki i usilnie proszą o udział w niej pp. posłów i senatorów. Zapisy przyjmowane będą tylko do dnia 15 września br.

RUCH NA KOLEJACH. Ministerstwo kolei żel. podaje, że w ciągu lipca br. przewieziono średnio dziennie 8.360 wagonów na kolejach polskich. W tem. naloadowanych na własnych stacjach 8360, przyjeżdżących z zagranicy dla Polski 1734, tranzytowych przez Polskę 1013.

ZAMKNIĘCIE SEMINARIUM NIEMIECKIEGO Ministerstwo oświaty zarządziło zamknięcie z dn. 31 sierpnia br. nauczycielskiego seminarium państwowego z niemieckim językiem wykładowym w Bydgoszczy z powodu braku uczniów.

TRZY OFIARY WYBUCHU. Z Warszawy donoszą: Na teroryjum uprawy gruntów podmlejskich w miejscowości t. zw. „Górka”, między Powązkami a Wawrzyszewem odbywały się ćwiczenia wojskowe. Wczoraj w południe przechodzący tamteży trzech chłopcy znaleźli nabrity szrapnel, który usiłowali rozkręcić. Nastąpił wybuch, którego skutki były fatalne. 15-letni Stanisław Orłowski poniósł śmierć na miejscu, zaś 17-letni Kazimierz Krupiński i 11-letni Jan Archański odnieśli rany postrzałowe twarzy, ręk, głowy, piersi i nóg. Pogotowie ratunkowe przewiozło rannych do szpitala św. Ducha.

KRADZIEŻ W KASIE KOLEJOWEJ. Z Łodzi donoszą: W ubiegły poniedziałek dokonano na stacji kolejowej w Pruszkowie tajemniczej kradzieży 43 milionów marek. Brak tej sumy, osiągniętej ze sprzedaży biletów, zauważono w południe, gdy ekspedytor stacji p. Pawłowski, zamierzając przystąpić do sprawdzenia wpływu gotówki z dnia poprzedniego. Śniętę tę obliczyła urzędująca w nocy z niedzieli na poniedziałek kasjerka p. Wiatowska, poczem przekazała ją kasjerowi p. Bzowskiemu. P. Bzowski nie opuszczał kasy cały czas, z wyjątkiem pory obiadowej, kiedy wyszedł na 20 minut, zamykając zeszły drzwi na klucz. Najwidoczniej podczas tej krótkiej nieobecności kasjera jakiś dobrze obeznany ze sytuacją złodziej, zdążył wkraść się do wnętrza i porwać złożone razem pieniądze.

TAJEMNICZE SAMOBÓJSTWO. Dzienniki polskie donoszą z Owińska, że onegdaj wicezorem na tamtejszej stacji kolejowej zruła się pod kółka nadchodzącego pociągu nieznaną kobietą, ponosząc śmierć na miejscu. Kobieta owa, bardzo elegancko ubrana, oczekiwała trzy godziny na stacji, przyczem silnie jej zdenerwowanie zauważyła służba kolejowa. Przy zabitej nie znaleziono żadnych papierów. Śledztwo w toku.

ZAMORDOWANIE ŻOŁNIERZA. Z Chełna donoszą: W ubiegłą niedzielę pokłócił się na zabawie żołnierz z tutejszego garnizonu z osobami cywilnymi. W drodze do koszar osobnicy napadli pewnego żołnierza i zakłóci go nożami, a zwłoki położyli na tor kolejowy. Nadjeżdżający pociąg z Kornatowa pochwirał zwłoki, lecz śladów uderzeń noża nie zatart. Policja zgłosiła energicznie tą sprawą i sprawców zbrodni już przyszedłowała.

ZAMORDOWANIE POSTERUNKOWEGO P. P. PRZEZ BANDYTE. W dniu 27 sierpnia br. w biały dzień zamordowano w Bohorodczanach posterunkowego P. P. Józefa Hellera. Mianowicie w chwili, kiedy posterunkowy szedł do trafiki celem zakupu papierosów, zdradziecki strzał złoczyńcy oddany z kilkumetrowej odległości położył go trupem na miejscu. Zanin świadkowie ochłonęli, bandyta zbiegł. Sprawca tego mordu ma być bandyta Werkelec, zwany Howerczukiem, który od szeregu miesięcy jest postrachem całej okolicy. Pogrzeb zamordowanego przy udziale starosty, delegacji miejscowych towarzystw i tłumach publiczności odbył się we czwartek.

GWAŁTY BOLSZEWICKIE NAD DZIEWCZĘTAMI POLSKIMI. „Gazeta Warszawska” donosi: Otrzymujemy alarmujące wiadomości o gwałtach, jakich bolszewicy dopuszczają się nad dziećmi polskimi. Znajdującymi się w szkołach i obozach w Kijowie, utrzymywanych kosztem sowieckim.

Panienci Polki polone zostały badaniu przez komisarzy bolszewickich, czy są Polkami-katoliczka mi i czy wierzą w Boga. Ponieważ nie wypierały się one swej narodowości i religji, przeprowadzone je do internatów męskich, zajmowanych przez chłopców w wieku od lat 12 do 18. W internatach tych polone zostały gwałtowne. W ten sposób szantażem została znaczna ilość dziewcząt polskich, przeważnie w wieku od lat 15 do 18 i niekiedy z nich znajdują się w poważnym stanie.

KATASTROFA KOLEJOWA. W okolicy Hanoweru wydarzyła się wielka katastrofa kolejowa z powodu zderzenia się dwóch pociągów pospie-

i wyrazu w zetknięciu z giętkim, mądrym i silnym ciałem człowieka. Pusta arena czekała. Niekiedy z za pluszowej kotary wylaniała się zatarta, niewiadoma sylwetka człowieka, który przystawał i patrzył. Za godzinę przecież czyje życie zawisnę na kruchym drążku, ustawionym na głowie gimnastyka na wąłym trapezie, rozbujałym nad oświetlaniem, zawaha się przed groźnym rzutem smaganego batem lwa, zadryż w nieoczekiwanym skoku konia, przesadzającego karkołomną barjerę. Węć z za fald kotary patrzyły z zimną i posępną pustką areny surowe i jakby zmudzone oczy artystów, ich blade, nieruchome twarze, które za godzinę spłoną różem szlachetnego rumieńca, ogniem przelotnej gorączki i krótkiego podniecenia, zrodzonego z podziwu tłum, dreszczem niebezpieczeństwa i smagającym nerwy muzyki.

Pieszącą dłońmią srebno-popielatę włosy Lili Petres, Leszek patrzył na tych dzwinyeli, sennie poruszających się w półmroku ludzi i pomyślał, że właściwie nigdy nie słyszał ich śmiechu. Twarze ich martwe i obojętne, załe dwie szkiełowały coś w rodzaju uśmiechu — lekki grymas ust, przy którym oczy pozostały poważne, zgubione w jakiejś trzęsą własnej, i nikomu nieznanego, czy w labiryncie myśli, które nie były radośne. Chodzili przeważnie powoli, kółczyąc się nieco, jak marynarze, po grażeniu w omyślaniu nowych „numerów”, w kombinowaniu nowych truciów i sposobów wzbudzenia w tłumie zachwytu, zgrozy i podziwu. Nikt nie wiedział skąd przyszedł i dokąd pojdą, ani kim są, bo znano tylko ich krótko,

nie niemówiące, banalne, lub ekscentryczne pseudonimy, czerwonymi literami wydrukowane na afiszach. Wstydlivość, czy tajemnica milczenia, leżały na wygolonych ustach kłowna i salonowego akrobaty, atlety i żonglera, pogromcy zwierząt i dzokaja.

„Człowiek bez kosei”, produkujący się w mieniącym złoto i zielono stroju jaszczerki, w mieniącej głowę genjusza, a był może galemikiem, może kelnerem, czy zwykłym berlińskim lotrzykiem. Charlie, „nowoczesny Herkules i król atłotów”, przeważał potworną, kwadratową gębą bandyty, ale nikt nie wiedział kim był naprawdę i czy kiedykolwiek zduszył czyjś gardło jego ciężkie łapy obuzyma z nonszalancją łamiące grube stąby żelazne i rozrywające łańcuchy, niby jedwabne wstążeczki.

Każdy z nich miał za sobą swoje własne przeżycia, namiętności, dramaty i upadki, którzy szeregło umieszczenie ust i surowy chłód oczu. Zbierali się na próby w szarym półmroku poranka i na wieczornym spektakt w zgiełku tłumnej publiczności, w orgii świateł i dźwięku orkiestry i zuki, jak cienie tajemnicze i bezimienne. Życie ich było proste — bez wdzięku i kochanne, bo i wino i kochanki są śmiertelny wrogiem siły, energii i odwagi, i atleta, żongler, czy gimnastyk ginie wówczas, gdy zabłądnie go czar kobiet, lub pociągnie w otchłań odurzająca woń alkoholu.

I jedynym życia tego sensom; celem i pięknością była owa chwila jaskrawa od barw i światła wieczornych, upajający moment spektaktu, kiedy z posępnej, nieruchomej twarzy

opada szara maska codzienności, kiedy ciało staje się zwierzęciem silne i nadludzko gibkie, kiedy gardłowy krzyk „Go!” i pianissimo orkiestry wzywają do nóżgu, z nerwów, z krwi jakby oślnięwający blask najwzruszającego upojenia, i najistotniejszej, jedynej rozkoszy, a strach przed śmiercią czy kalektem, nadkąd owej chwili straszliwy czar bohaterstwa i posmak zabójczej słodyczy. I tylko w owej godzinie wieczornej, martwe ich oblicza wibrowały dreszczem życia, mierząc usta usmachały się ciepło i zyczliwie i wśród rżenia koni, poryku zmudzonych lwów i hałaśliwej krzątałiny służby, rozlegał się śmiech artystów dźwięczny i szczerzy, jak śmiech dziecka, przed którego oczami rozpalają się w objętych mrokiem ogródnice różnobarwne lampjony czardziejskiego festynu.

Kobiety (przeważnie żony i siostry artystów, poza godzinami próby wbieżące się z kąta w kąta z papierosem w ustach w czterech nagich ścianach brudnego hotelowego pokoiku, w szarem świetle dnia żółte, zwiędłe i zmudzone, wieczorem rozkwitły jaknś tajemnicze, chorobliwej piękności, gasnącej wraz ze światłem cyrkowych lamp. Pałaly ich szczeniście tuszem rozszerezone oczy i usta niosamowicie czerwane, gibkie, szczipłe ciała nabierały niewysłowionej graji i wdzięku w jaskrawych barwach ich trykotów, w złoce i srebrze ciastanych stanicezków z oślupiającą błyskawicą laski, w różowej i błękitnej mgle szatywanych, tuiłowatych opodczek woltżynek i w krwawym, pownie upiękłych brzdów amazonek.

(C. d. n.)

sznych. 10 osób jest zabitych a 12 ciężko rannych.

STAN ATMOSFERY. W dniu wczorajszym Polska znalazła się w obszarze przejściowym między depresją a obszarem wysokiego ciśnienia i miała zachmurzenie zmienne, które na wschodzie kraju dawało jeszcze przejściowe opady.

Warszawa: temperatura 15,4, maximum 17,5, minimum 9,0, pochmurno; Kraków: temperatura 12,0, maximum 16,7, minimum 8,0, półpochmurno.

DALSZE CEGIELKI WAWELSKIE ufundowali 5235 Inż. Jen. bryg., Stanisław i Maria z Surzyckich Rudnicy; 5526 Uczeń gimn. żeński im. Emilii Plater; 5527 Edmundowie Łuczycy; 5528 Pamięci Wincentego i Wandy Chyżewskich; 5529 Pamięci Wincentego Kiebcera; 5530 Stefanja i Miron Chyżewscy; 5531 Ku czci artysty malarza i muzyka Stanisława Pichora, córka Felicia Pichor; 5532 Bratu dr med. Antoniemu Paradowskiemu, Anna Paradowska; 5533 Pamięci Staeha Felickiego 1803—1919 r. Charków; 5534 Henryk Lertion z Radzyna Podlaskiego — dzieci.

KSIAZKI SZKOLNE

dla wszystkich zakładów naukowych,

MAPY I GLOBUSY

oraz

podręczniki metodyczne dla nauczycieli — posiada stale na składzie i poleca

KSIEGARNIA JAGIELLOŃSKA

W KRAKOWIE, UL. WISLINA 3

Zamówienia 1923 r. zamiejscowe załatwia się natychmiast.

PIERWSZA MAŁOPOLSKA FABRYKA ZWIĘZIADŁA I SZLIFJERNIA SZKLA zawiadania swoich odbiorców, że z dniem 15 bm. zredukowała ceny na lustro o 15 procent.

TEATR W KRAKOWSKIE.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Po krótkiej przerwie zaczynają się dzisiaj przedstawienia dramatyczne sezonu 1923-24 w teatrze miejskim im. Słowackiego „Fircyk w zalotach” Fr. Zablockiego, w obsadzie znanej z zeszłego sezonu i z Juliuszem Osterwą w roli tytułowej.

OPERA I OPERETKA. Dziś w sobotę w teatrze Opera i operetka inauguracyjne przedstawienie. Na otwarcie nowego sezonu daną będzie opera Bizeta „Carmen” z gościnnym występem T. Łowczyńskiego z Wolską-Sobalską, Jaworzyńską, Mazankiem, Mazurkiem.

REPERTUARY:

TEATR IM. SŁOWACKIEGO: Sobota, 8 bm.: „Fircyk w zalotach”. Niedziela, 9 bm.: „Tragedja dzieci”. Poniedziałek, 10 bm.: „Tragedja dzieci”. Wtorek, 11 bm.: „Tragedja dzieci”.

Ze sportu

ZAWODY FOOTBALLOWE O MISTRZOSTWO POLSKI. Kraków, 8 września. Zawody o mistrzostwo Polski: „Warta” (Poznań) — „Wisła” odbędą się w niedzielę dnia 9 bm. o godz. 4 po poł. na boisku T. S. „Wisła” za parkiem dra Jordana.

Z sali sądowej

SPRAWA JENERALA HALLERA PRZECIW „NAPRZODOWI”. Kraków, 8 września. Wskutek skargi jen. Hallera przeciw odpowiedzialnemu redaktorowi „Naprzodu” Stefanowi Czerniowi, zapadł, jak donosiliśmy, wyrok sądu sądującego osk. Czerwca za cały szereg artykułów „Naprzodu” z grudnia 1922 na karę grzywny 50.000 mk. Sędzia orzekający Murdzęński, dopa-

trzył się w czynie red. Czerwca przekroczenia zaniechania redaktorskiego. Ofiarowanego przez oskarżonego dowodu prawdy sędzia Murdzęński nie dopuścił, stojąc na stanowisku, że dowód prawdy może być prowadzony tylko przy rozprawach prasowych przed przysięgłymi.

Przeciw temu wyrokowi zaszlagującym, wniosł obrońca adwokat dr Hieski odwołanie. Wczoraj rozpatrywał to odwołanie krakowski trybunał apelacyjny. Przewodniczył s. s. o. Podobiński, wotował g. s. o. Pawlik i Kraus. Po wywodach dra Hieskiego, oraz zastępcy jen. Hallera dra Ządkeckiego, trybunał apelacyjny ogłosił, że znosi wyrok sądu sądującego i sprawę przekazuje do I instancji, celem przeprowadzenia dowodu prawdy. Zarazem w miejsce sędzię Murdzęńskiego przekazano w myśl ustawy sprawę innemu sędziemu.

Kongres nauczycieli w Pradze

V. Kongres międzynarodowy profesorów szkół średnich odbył się w ostatnich dniach sierpnia br. w Pradze. W obradach brało udział przeszło 200 delegatów, reprezentujących 18 narodowości, przeważnie z Europy.

Głównym przedmiotem obrad było „Kształcenie nauczycieli szkół średnich”, poza tem omawiano sprawy „Wychowania dziewcząt”, „Wychowania moralnego”, „Przedstawicielstwa profesorów szkół średnich przy Lidze narodów”.

Przyszły Kongres międzynarodowy postanowiono odbyć w roku następnym 1924 w Warszawie. Głównym przedmiotem obrad ma być „Stosunek szkoły średniej do powszechnej i wyższej” oraz sprawy niezadowolone na Kongresie w Pradze, między innymi zapewnienie emerytury nauczycielstwu w różnych państwach, opieki nad wdowami i sierotami i inne.

DELEGACJA N. P. R. U PREMERA.

„Kurier Polski” donosi: Wczoraj zgłosiła się w prezydjum Rady ministrów delegacja N. P. R. w osobach: posłów Brzezińskiego i Wiczorka, prezesa centrali Zjednoczenia zawodowego polskiego, p. Mańkowskiego i przedstawicieli związków. Delegacja złożyła prezesowi ministrów memoriał w sprawie drożyzny, unormowania cen wytycznych, zamknięcia wywozu artykułów spożywczych i uregulowania zarobków robotniczych.

POWROT POSŁÓW.

Warszawa, 7 września (PAT). Powrócili wczoraj do Warszawy posłowie chrześcijańsko-demokratyczni Chaciński i M. Kwiatkowski, którzy przez przeciąg trzech tygodni badali stosunki wśród robotników i wychodźców polskich we Francji i w Niemczech oraz w obrębie okupacyjnym zagłębia Rubry.

WYCIEZKA BULGARSKA W POLSCE.

Warszawa, 7 września (AW). Dnia 9 bm. przybyła tutaj wycieczka bułgarska, złożona z 66 osób. W skład wycieczki wchodzi profesorowie uniwersytetu sofijskiego, nauczyciele i nauczycielki szkół, artyści itd. Wycieczka ta jest rewizją wycieczki nauczycielstwa polskiego do Bulgarii podczas ubiegłej Wielkanocy. Goście zwiedzą wszystkie większe miasta i ważniejsze zabytki polskie.

LIKWIDACJA STRAJKU KOLEJOWEGO W POZNAŃSKIM.

Warszawa, 7 września (AW). Dzisiaj wyjechała do Poznania specjalna komisja z ministerstwa kolei żelaznych z dyrektorem departamentu p. Wróblem na czele. Komisji towarzyszy także przedstawiciel ministerstwa spraw wewnętrznych. Wyjazd komisji miał na celu likwidację strajku kolejowego w Poznaniu.

Katastrofa finansowa Niemiec

Berlin, 7 września (PAT). Gabinet Rzeszy na wczorajszym posiedzeniu omawiał utworzenie banku dla emisji bonów mających pokrycie w złocie. Ze względu na groźną katastrofę finansową postanowiono akcję tę przyspieszyć.

DOLAR — 47 MILJONÓW MAREK NIEMIECKICH.

Berlin, 7 września (PAT). Kurs dolara, który wczoraj wieczór wynosił 83,200.000 marek, dziś przed południem w obrocie prywatnym podniósł się do sumy 45 do 47 milionów marek.

nal” donosi z Berlina, że kurs marki niemieckiej zbliża się do kursu rubla sowieckiego i w dniu wczorajszym równał się już tylko dwóm rublom sowieckim. Komisarz walutowy, który ma być powołany, wzięcie ludność Niemiec do oddawania dewiz, papierów zagranicznych i kruszców w zamian za pożyczkę złotą.

CZYSTO POLITYCZNY CHARAKTER MORDERSTWA W JANINIE.

Tirana, 7 września (PAT). Śledztwo, przeprowadzone w Janinie z powodu wymordowania misji włoskiej wykazuje, że morderstwo ma charakter czysto polityczny i morderców należy szukać w organizacji panepirskiej, składającej się z oficerów i funkcjonariuszy rządowych. Organizacja ta jest przeciwna przyłączeniu części Epiru do południowej Albanii.

Wedle doniesień z Janiny cała prowincja jest przepętiona związkami spiskowymi, występującymi wrogu przeciw wszystkim tym, którzy są przeciwni propagandzie panepirskiej.

ZATONIECIE DWÓCH OKRĘTÓW JAPONSKICH.

Łódź, 7 września (PAT). Wiadomości z Japonii podają, że skutkiem trzęsienia ziemi zatoniły dwa japońskie wielkie okręty wojenne.

OGROMACZENIE EMIGRACJI DO ARGENTYNY

„Dziennik Gdański” donosi, że rząd argentyński wydał konsulatowi swoim w państwach, z których pochodzą emigranci, nowe instrukcje, ograniczające dotychczasowy, często bezplanowy, napływ niepożądanych żywciołów do Argentyny.

Angielski plan sanacji waluty polskiej

W związku z wiadomościami o misji p. Hiltona Younga, angielskiego doradcy finansowego dla Polski, przynosi „Republika” łódzka szereg szczegółów, dotyczących angielskiego projektu sanacji waluty polskiej.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

WYKONANIE PLANU SANACJI WALUTY POLSKIEJ

W dalszym ciągu korespondent omawia kwestię nowego układu monetarnego w Polsce, przyczem naprawdę sensacyjnie przedstawia się niekonkretny jeszcze projekt banków angielskich przestemplowania banknotów polskich w ten sposób, iż 100 mk. polskich obecnych będzie nosilo nazwę pół marki.

Dział ekonomiczny

PROJEKTY USTAW. Między ustawami, które wpłynęły do Sejmu na najbliższej sesji, znajdzie się ustawa o Izbach handlowo-przemysłowych.

jesieni do Sejmu projekt ustawy probierczej, który ma wytworzyć organ państwowy do urzędowego cechowania przedmiotów wartościowych.

PODWOJNIENIE PODATKÓW POŚRE-DNICICH.

Dnia 31 ubiegłego miesiąca weszły w życie rozporządzenia Rady ministrów w przedmiocie zmian w postanowieniach o opadatkowaniu spirytusu, piwa i kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej.

W myśl nowych przepisów podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego spirytusu, wyrobionego w gorzelniach rolniczych i gorzelniach, przetwarzających owoce, podniesiony został z 35.000 do 60.000 marek, a w gorzelniach przemysłowych z 35.500 do 61.000 marek.

Podatek powyższy od kwasu octowego został podniesiony z 6.000 do 12.000 marek od kilograma kwasu bezwodnego.

Podatek powyższy od piwa został również bardzo wydatnie podwyższony.

ZYSKI ZA OPLATY WYWOZOWE.

Za ostatni miesiąc sierpnia wpłynęło do skarbu państw. 29 miliardów 90 milionów mk. pol. wyłącznie za opłaty wywozowe.

URZĘDOWY KURS OBLICZENIOWY DLA POLSKIEGO GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Za sto marek polskich placono na Górnym Śląsku 4 b. m. 4.545.40 marek niemieckich, za sto marek niemieckich placono 220 marek polskich.

WYWÓZ JAJ.

Na mocy decyzji komitetu ekonomicznego przy Radzie ministrów, przeznaczono na wywóz za granicę kontyngent jaj za miesiąc sierpień w wysokości 250 wagonów.

PIENIĄDZE METALOWE W NIEMCZECH.

Ministerstwo finansów w Rzeszy posiada upoważnienie do bicia monety metalowej w sztukach wartości do miliona marek.

OBIEG BANKOTÓW W AUSTRII spadł

względ ostatniego wykazu „Nationalbanku” o dalszych 99 miliardów, t. j. do kwoty 5.438 miliardów.

ZMNIJSZENIE ANGIELSKIEGO HANDLU ZAGRANICZNEGO.

Wartość wwozu w lipcu wynosiła 76,818.334 funtów szterlingów, t. j. o 4,915.403 mniej, niż rok temu.

FIASKO WYSTAWY MOSKIEWSKIEJ.

Z niekorzystnych sfer zagranicznych dowiadujemy się, że wystawa rosyjska skazana jest na zupełne fiasko wobec nie przyjęcia udziału przez zagranicznych przemysłowców.

NA W CZORAJSZEJ GIELDZIE ZBOCZWEJ W KRAKOWIE

za braku transakcji kursów nie ustalano.

LWOWSKA GIELDA ZBOZOWA.

Wzrost 370.000—375.000. Gielda niezliczenie odwiedzana. Obroty bardzo skromne, około 50 ton.

Wiadomości giełdowe

Z GIELDY KRAKOWSKIEJ. Spokojne usposobienie ubiegłego tygodnia na rynku papierów dywidendowych zakończyło się w dniu wczorajszym zupełną niemal stabilizacją.

CEDULA KURSOWA

Table with columns: Waluty i dewizy, Akcje bankowe, Akcje Tow. handlowych, Akcje Tow. przemysłowych. Lists various currencies and stocks with their respective values.

Czeki: Belgia 11400, sprzedaż 11500, kupno 11800, Berlin 0'005, sprzedaż 0'005, kupno —, Gdańsk 0'005, sprzedaż 0'005, kupno —, Holandia 98000, Londyn 1,26.000, sprzedaż 1,26.000, kupno 1,116.000, Nowy York 249.000, sprzedaż 251.500, kupno 246.500, Paryż 136.000, sprzedaż 136.500, kupno 136.500, Praga 7490, Szawajcaria 44850, sprzedaż 45300, kupno 44400, Wiedeń 3'52, sprzedaż 3'55, kupno 3'49, Włochy 10650.

Bank dyskontowy 550—575, Bank handlowy Warszawa 1900—1850, Bank dla handlu i przemysłu Warszawa po 100 sztuk 257 1/2—265, reszta 275—280, Bank kredytowy Warszawa 117 1/2—120, Bank przem. Lwów 80—79—80, Bank zachodni 715—720, Bank zjednoczenia ziem pol. 255—260, Bank zw. spółek zar. 590—600—595, Bank handlowy Poznań 200, Bank zw. ziem. 95, Centa 575, Fuls 110—109 1/2, Wiedeń 170—150—135, Cukier Warszawa 9500—9000—9285—9700—9300—9475, drewno 10200—11000—9000—9285—9700—9300—9475—6250, Fityly 145—142, Drzewny przemysł 65—55—57, Ciepłota 135—150—142 1/2, Modrzyń 1600—1075—1750, Orłówek 132 1/2, Rudki 630, drobne 825—750—760, Ursus 900—270, Parowoz 127 1/2—115—119, Bednarski 85, Żegluga 29—34—32, Elektryczność 1600, Spirytus 600—750, Polska nafta 110—115, Lenartowicz 45—40—44, Sita i światło 210—200, Cmielów 230—235, Norblin po 100 sztuk 290—355, po 50 sztuk 310—315, drobne 400—425, Kabel 250, PTE 190—190, Fitzer i Gamber 2500—2200—2300, Syndykat rolniczy 760—800, Klucze 170, Kerki 80, TPZ 875, Konopie 275—280—275, Tkanina 25—20, Sole potasowe 1400, Kijewski 1050—1060—1055, Czersk 405—420—420, Goławiec 470—430—450, Michałow 760—725, bazy 80, Wegiel po 100 sztuk 975—900—950, po 50 sztuk 1075—1025, drobne 1250—1125—1140, Lúpep po 100 sztuk 175—160, drobne 200—165—167 1/2, Ostrowiec 2150—2175—2125, 5 emisja 1900—2000—1950, Rohn Zieliński 295—310—300, 4 emisja: 265—270, Starachowice 1100—1125—1140, Poick 275—240—220, Zieloniewski 2100—2000, Żyrardów 51000—58000—55000, Borkowski 175—155, Jaskółkowski 41 1/2—39 1/2—40, Nehel 930—345—800, Pustelnik 250, Chodorów 1200—1230, Spiess 365—320—340, Polski przemysł naftowy 710—720—700, Skóry 57—60, Zach. tow. dla handlu 62 1/2—65, Maryln 750—820.

GIELDA LWOWSKA. (7 września). Akcyjny Bank Hipoteczny 170—180, Małopolski 110, Powszechny Kredytowy 25—26, Przemysłowy 66—90, Ziemiński Kredytowy 40—42, Browary lwowskie 1710—1740, Chodorów 1320—1325, Cmielów 200, Cegielski 140—170, Gafota 30, Krakus 140, Niemcewskiego 150—170, Oikos 735—740, Parowoz 120—140, Pezet 67—70, Poick 190—205, Nafta 115—125, Towarzystwo budowlane 70, Rakuszawa 485—515, Siersza elektrot. 75, Siersza górnicza 1250—1300, Tasp 1375—1425, Zieloniewski 2000—2015, Tolan 85—88.

Waluty: Dolar St. Zjedn. 288.000—298.000, trans. 288.000—298.000, Czeki: Dolar amr. 250.000—290.000, trans. 250.000—290.000, francuski 1250.000—1350.000, trans. 13700, francuski 14700—15300, trans. 14800—15250, holenderski 115.000—120.000, szwajcarski 40000—50000, trans. 49000—52000, austriacki 3'58—3'98, trans. 3'69—4'06, czeski 7900—8300, trans. 8100—8250, włoski 12500—13500, trans. 12600—13250, niemiecki 0'0075—0'0125, trans. 0'01.

GIELDA SZWAJCARSKA. (7 września). Berlin 0'0000,10, Holandia 218'50, Nowy York 56'525, Londyn 25'13, Paryż 30'70, Medjan 23'70, Praga 16'55, Budapeszt 0'03, Bukareszt 2'52, Belgrad 5'85, Sofia 5'40, Warszawa 0'0023, Wiedeń 0'6078 1/2, austr. korona stemplowana 0'0079.

RADA GIELOWA W KRAKOWIE dopuściła do obrotu i notowania akcje Spółki akc. Fabryki wagonów „Wagon” w Ostrowie. (Kapitał akcyjny Spółki wynosi 400.000.000 mk., rozłożonych na 6 mln akcji, dopuszczenie do obrotów giełdowych obejmuje jednak tylko emisję I—IV, gdyż emisja V i VI zostały w całości objęte przez Spółkę „Zieloniewski”, która objęła gestję finansową i techniczną przedsiębiorstwa.)

Odpowiedzialny redaktor: MICHAŁ KONOPINSKI

Nadesłane.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcji.

Bl. p. Stella z Friedmannów Lustbaderowa przeżywszy lat 22, zmarła 6 września 1923 r. Wyprawowanie zwłok nastąpiło w piątek dnia 7 b. m. o godzinie 2 1/2, po południu z domu przy ul. Zyblikiewicza 16, o czym Krewnyh, Przyjaciół i Znajomyh zawiadamiamy! Mq i Rodzina.

Wielka firma handlowo-przemysłowa w Krakowie posiada dwa zupełnie samodzielnych korespondentów

obnawianych gruntownie a podwójną buchalterją i bilansowaniem. Reflektuje się tylko na patentów, włączających gruntownie językiem niemieckim i udzielonych do dysponowania większym biurem. Pierwszeństwo mają obnawianiem z branaż hutniczo-żelazną. Szczegółowe ogłoszenia z odpisami świadectw pod „Huta” do biura „Ruch” w Krakowie, ul. Szczepańska 9. 1927 1 2

WPISY

na II oddział żeńskiego kursu I półroczny dla dorosłych u prof. Nycza

Gołębia 3, Taksa 350 tys. 6 podręczników. — Książki wypożycza bez kaucji, bezpłatnie.

Naczelny buchalter

biegły korespondent polsko-niemiecki z wykształceniem akademickim, praktyka przeszło dwadziestoletnia, w największych przedsiębiorstwach, specjalista w zakładaniu ksiąg dla Towarzystw akcyjnych, koncernów przemysłowych, większych fabryk, pierwszorzędny bilansista, obnawianiemy dokładnie z najnowszymi systemami księgowania, pragnie zmienić posadę. Referencje bardzo poważne. Wzrost: tylko doświadczenie, wysoka płaca. — Zgłoszenia pod „Rutyna” do Biura ogłoszeń Poliksa Statlera, Kraków, Grodzka 18, 1922 1 8

Dr Jozef Liebeskind

powrócił. 1892 1 3 Kraków, ul. Starowicza 6. Telef. 403.

Potrzebne kobiety

do rozszerzenia dziennika. Wiadomość w Administracji „Nowej Reformy” między 11—12 przed południem.

